

U Z N E S E N I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci žalobcu **Stavebné bytové družstvo Bratislava IV**, so sídlom v Bratislave, Polianky 9, zastúpeného JUDr. Jozefom Drvárom, advokátom so sídlom v Bratislave, Belinského 16, proti žalovaným **1/ J.**, bývajúcemu v B., **2/ S.**, bývajúcej v B., zastúpenej JUDr. Martinom Gajerom, advokátom so sídlom v Bratislave, Záhradnícka 7, **o vypratanie bytu**, vedenej na Okresnom súde Bratislava IV pod sp. zn. 22 C 154/2009, o dovolaní žalovanej 2/ proti rozsudku Krajského súdu v Bratislave z 8. januára 2013 sp. zn. 14 Co 408/2011, takto

r o z h o d o l :

Dovolanie **o d m i e t a**.

Žalobcovi a žalovanému 1/ náhradu trov dovolacieho konania nepriznáva.

O d ô v o d n e n i e

Okresný súd Bratislava IV rozsudkom z 31. augusta 2011 č. k. 22 C 154/2009-67 uložil žalovaným povinnosť vypratať štvorizbový byt číslo X. na X. poschodí bytového domu súpisné číslo X. na ulici H. číslo X. v B., zapísaný na LV č. X. Správou katastra p., k. ú. K. po poskytnutí primeraného náhradného bytu, vo zvyšku návrh zamietol a rozhodol o náhrade trov konania. Z listu vlastníctva mal preukázané, že žalobca je výlučným vlastníkom predmetného bytu. Žalovaným bolo zrušené užívacie právo k predmetnému bytu výpoveďou z 27. apríla 2007 podľa § 711 ods. 1 písm. d/ Občianskeho zákonníka z dôvodu neplatenia zálohových platieb za užívanie bytu a služieb s tým spojených v období od januára 2007 do marca 2007, ako aj nedoplatkov na vyúčtovaniach nákladov za užívanie bytu k 31. augustu 2011. Výpoveď bola doručená žalovaným 4. mája 2007 a opakovane 7. mája 2007 s tým, že boli povinní vypratať byt do 31. augusta 2007. Žalovaní byt nevypratali a žalobcovi neodovzdali. S poukazom na ustanovenia § 712a ods. 3 písm. d/ a § 712a ods. 4 písm. d/ Občianskeho zákonníka nariadil jeho vypratanie s povinnosťou poskytnutia primeraného náhradného bytu

a to s ohľadom na záujem maloletého dieťaťa na strane žalovaných.

Krajský súd v Bratislave ako súd odvolací na odvolanie žalovanej 2/ rozsudkom z 8. januára 2013 sp. zn. 14 Co 408/2011 potvrdil rozsudok súdu prvého stupňa v napadnutej časti. Odvolací súd poukázal na to, že výpoveď z nájmu bytu možno vecne preskúmať z hľadiska jej obsahu a dôvodnosti skutkovej podstaty uvedenej prenajímateľom, len v konaní o návrhu nájomcu o neplatnosť výpovede nájmu bytu podaného v trojmesačnej zákonnej prekluzívnej lehote v zmysle § 711 ods. 6 Občianskeho zákonníka. V konaní o vypratanie bytu súd môže preskúmať len existenciu výpovede z nájmu ako jednostranného hmotnoprávneho prejavu vôle prenajímateľa voči nájomcovi a jej doručenie nájomcovi zákonom stanoveným spôsobom. Ďalej uviedol, že k uzavretiu právneho vzťahu konkludentným spôsobom môže dôjsť len za predpokladu, že tento konkludentný spôsob nevzbudzuje pochybnosti o tom, akú vôľu chcel subjekt prejaviť. V danom prípade, vzhľadom aj na podanie návrhu na vypratanie bytu žalobcom, nie je možné usudzovať, že zasielaním zálohových platieb malo dôjsť k prejavu vôle obnoviť nájomný vzťah so žalovanými. K námietke odvolateľky o odňatí práva konať pred súdom z dôvodu uskutočnenia posledného pojednávania pred súdom prvého stupňa v inej pojednávacej miestnosti, odvolací súd uviedol, že žalovaná 2/ sa na pojednávanie dostavila s omeškaním, pričom zo zápisnice o pojednávaní nevyplýva, že by danú skutočnosť namietala. Ak by aj jej meškanie bolo spôsobené tvrdou skutočnosťou, nešlo by o odňatie práva konať pred súdom, nakoľko pred tým sa zúčastnila pojednávaniu a mala dostatok priestoru pre uplatnenie svojich práv.

Proti tomuto rozsudku krajského súdu podala dovolanie žalovaná 2/, ktorá žiadala, aby ho dovolací súd zrušil spolu s rozsudkom súdu prvého stupňa a vec vrátil súdu prvého stupňa na ďalšie konanie alebo aby sám rozhodol tak, že návrh žalobcu zamietne. Namietala, že postupom súdu jej bola odňatá možnosť konať pred súdom (§ 237 písm. f/ O.s.p.) a to tým, že ju súd prvého stupňa neupovedomil o zmene pojednávacej miestnosti. Bez jej účasti pojednávanie uskutočnil, vyhlásil dokazovanie za skončené a vo veci aj rozhodol, čím bola porušená zásada rovnosti zbraní, kontradiktórnosti a bezprostrednosti. Dovolanie odôvodnila tiež nesprávnym právnym posúdením veci.

Žalobca v písomnom vyjadrení k dovolaniu ho navrhol ako nedôvodné zamietnuť.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací (§ 10a ods. 1 O. s. p.) po zistení, že dovolanie podala včas účastníčka konania (§ 240 ods. 1 O. s. p.) zastúpená advokátom (§ 241 ods. 1 O. s. p.) skúmal najskôr, či dovolanie smeruje proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, proti ktorému je tento opravný prostriedok prípustný.

Podľa § 236 ods. 1 O. s. p. dovolaním možno napadnúť právoplatné rozhodnutia odvolacieho súdu, pokiaľ to zákon pripúšťa. V prejednávanej veci odvolací súd rozhodol rozsudkom.

V zmysle ustanovenia § 238 O. s. p. platí, že ak dovolanie smeruje proti rozhodnutiu vydanému v tejto procesnej forme, je prípustné, ak je ním napadnutý zmeňujúci rozsudok (§ 238 ods. 1 O. s. p.) alebo rozsudok, v ktorom sa odvolací súd odchyľil od právneho názoru dovolacieho súdu vysloveného v tejto veci (§ 238 ods. 2 O. s. p.), alebo rozsudok potvrdzujúci rozsudok súdu prvého stupňa, ak odvolací súd v jeho výroku vyslovil, že je dovolanie prípustné, pretože po právnej stránke ide o rozhodnutie zásadného významu alebo ak ide o potvrdenie rozsudku súdu prvého stupňa, ktorým súd prvého stupňa vo výroku vyslovil neplatnosť zmluvnej podmienky podľa § 153 ods. 3 a 4 (§ 238 ods. 3 O. s. p.).

V danej veci rozsudok odvolacieho súdu nevykazuje znaky rozsudku uvedeného v § 238 ods. 1 až 3 O. s. p., pretože nejde o zmeňujúci, ale o potvrdzujúci rozsudok, rozhodnutiu odvolacieho súdu nepredchádzalo rozhodnutie dovolacieho súdu obsahujúce právny názor v tejto veci, taktiež nejde o rozsudok vo výroku ktorého odvolací súd nevyslovil, že je dovolanie proti nemu prípustné a nejedná sa ani o rozsudok, ktorým by bol potvrdený rozsudok súdu prvého stupňa, ktorým by súd prvého stupňa vo výroku vyslovil neplatnosť zmluvnej podmienky podľa § 153 ods. 3 a 4. Dovolanie preto podľa týchto zákonných ustanovení prípustné nie je.

Ak je konanie postihnuté niektorou z väd vymenovaných v § 237 ods. 1 O. s. p., možno dovolaním napadnúť aj rozhodnutia vo veciach, v ktorých je inak dovolanie z hľadiska § 238 O. s. p. vylúčené. Dovolací súd, vzhľadom na zákonnú povinnosť vždy na tieto vady konania prihliadnúť, preskúmal prípustnosť dovolania aj z hľadísk uvedených v § 237 ods. 1 písm. a/ až g/ O.s.p. (t. j. či v prejednávanej veci nejde o prípad nedostatku právomoci súdu, spôsobilosti účastníka, riadneho zastúpenia procesne nespôsobilého účastníka, prekážku veci právoplatne rozhodnutej alebo už prv začatého konania, prípad nepodania návrhu na začatie

konania, hoci podľa zákona bol potrebný, odňatia možnosti účastníka pred súdom konať a rozhodovania vylúčeným sudcom, či konania nesprávne obsadeným súdom). Osobitne sa zaoberal námietkou dovolateľky, že konanie trpí vadou uvedenou v § 237 ods. 1 písm. f/ O. s. p.

Pokiaľ žalovaná 2/ tvrdila, že pre zmenu pojednávacej miestnosti, ktorá jej nebola oznámená, nemala možnosť reagovať na prednesy zástupcu žalobcu urobené na pojednávaní dňa 31.8.2011 bez jej účasti treba uviesť, že z obsahu tejto zápisnice o pojednávaní vyplýva, že žalovaná 2/ vstúpila do pojednávacej miestnosti o 9.50 hod. potom, ako bol súdom prvého stupňa rozsudok vyhlásený. Žalovaná 2/ podľa obsahu zápisnice nenamietala, že by sa omeškala z dôvodu zmeny pojednávacej miestnosti. Ak by aj jej neúčast' na tomto pojednávaní bola spôsobená touto skutočnosťou, nemala by za následok odňatie možnosti konať pred súdom. Žalovaná 2/ mala totiž možnosť vyjadriť sa k prednesom zástupcu žalobcu, a to či už v podanom odvolaní proti rozhodnutiu súdu prvého stupňa alebo na pojednávaní konanom pred odvolacím súdom, na ktorom bola riadne prítomná (zúčastnil sa ho aj zástupca žalobcu). Žalovaná 2/ toto svoje procesné právo v priebehu ďalšieho konania aj využila. Za takejto procesnej situácie, keď proti rozhodnutiu súdu prvého stupňa bolo prípustné odvolanie a aj odvolací súd nariadil na prejedanie odvolania pojednávanie, žalovanou 2/ namietané procesné nedostatky treba považovať za zhojené. V opačnom prípade zrušenie rozhodnutia odvolacieho a prvostupňového súdu a vrátenie veci na opätovné prejedanie a rozhodnutie by odporovalo zásade hospodárnosti konania.

Dovolateľka teda neopodstatnene namieta, že konanie pred súdom trpí vadou uvedenou v § 237 ods. 1 písm. f/ O.s.p.

Dovolací súd nezistil ani existenciu žiadneho ďalšieho dôvodu obsiahnutého v taxatívnom výpočte uvedenom pod písmenami a/ až e/ a g/ ustanovenia § 237 ods. 1 O. s. p. Dovolanie v tejto veci preto ani podľa týchto zákonných ustanovení prípustné nie je.

Možno teda uzavrieť, že dovolací súd nezistil skutočnosti, ktoré by opodstatňovali prípustnosť dovolania žalovanej 2/ podľa § 237 ods. 1 O. s. p. Keďže dovolanie nie je prípustné ani podľa § 238 O. s. p., Najvyšší súd Slovenskej republiky mimoriadny opravný prostriedok žalovanej 2/ odmietol podľa § 218 ods. 1 písm. c/ O. s. p. v spojení s § 243b ods. 5

O. s. p. bez toho, aby sa zaoberal vecnou správnosťou napadnutého rozsudku odvolacieho súdu.

Dovolací súd nepriznal žalobcovi náhradu trov dovolacieho konania, ktoré pozostávali z odmeny jeho právneho zástupcu za vyjadrenie k dovolaniu, nakoľko ich nepovažoval, vzhľadom na neprípustnosť dovolania, za trovy potrebné na účelné bránenie práva (§ 142 ods. 1 v spojení s § 243b ods. 5 O. s. p.).

Toto rozhodnutie prijal senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky pomerom hlasov 3:0.

P o u č e n i e : Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave 28. januára 2015

JUDr. Rudolf Čirč, v.r.
predseda senátu

Za správnosť vyhotovenia: Zuzana Pudmarčíková